

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Valtio-opin laitos	
Tekijä-Författare-Author Iskanius, Anniina			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Neofunktionalismi Euroopan unionin kriisinhallinnan kehityksen selittäjänä : hallinnollinen funktio, yliläikkymisen seuraus vai jotain muuta?			
Oppiaine-Läroämne-Subject Kansainvälinen politiikka			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2008-03-17	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 101 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Euroopan unionin (EU) turvallisuus- ja puolustuspolitiikka on ollut yhteisen valuutan jälkeen nopeiten kehittynyt ja integroitunut politiikan lohko. Tällä osa-alueella EU on kyennyt luomaan lyhyessä ajassa itsenäisen kriisinhallintakyvyn ja ottamaan vastuun useiden kansainvälisten kriisinhallintaoperaatioiden johtamisesta. Institutionalisoituminen on edennyt myös puolustustarviketeollisuuteen ja yhteisten puolustusmarkkinoiden synnyttämiseen. Kehitys on huomattavaa, koska kylmän sodan aikana integraatiokehitys ei edennyt turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan.</p> <p>Tutkielmassa tutkitaan neofunktionalistisen ja funktionalistisen teorian mahdollisuuksia selittää Euroopan unionin kriisinhallintakyvyn kehittymistä. Valitut teoriat lisäävät tieteellistä relevanssia tarjoten tuoreen lähestymistavan. Tutkielmassa testataan valitun sotilaallisen kriisinhallintaoperaation avulla funktionalismin ja neofunktionalismin soveltuvuutta turvallisuuspolitiikan tutkimukseen. Lisäksi tutkielmassa käytetään realistista ja neorealistista teoriaa, konstruktivismia sekä institutionalismia ja selvitetään, millaisen vastauksen ne antavat tutkimuskysymykselle.</p> <p>Tutkimusmenetelmänä on laadullinen tutkimus. Tärkeimmät lähteet teorioiden osalta ovat David Mitranyn ja Ernest B. Haasin teokset. Kriisinhallinnan osalta tärkeimpiä lähteitä ovat Ranskan ja Ison-Britannian antama St. Malon julistus vuodelta 1998 sekä Eurooppa-neuvoston tekemät päätökset Helsingissä vuonna 1999 sekä Thessalonikissa vuonna 2003. Päätösten ja teosten lisäksi tutkielmassa on käytetty runsaasti myös muuta kirjallisuutta sekä tieteellisiä artikkeleja. Tapaukseksi on valittu Euroopan unionin ensimmäinen itsenäinen sotilaallinen kriisinhallintaoperaatio Artemis Kongon demokraattisessa tasavallassa.</p> <p>Hypoteesina esitetään, että taloudesta alkanut integraatio on yliläikkynyt turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan ja johtanut kriisinhallintakyvyn kehitykseen. Tutkimustulosten valossa hypoteesi osoittautui oikeaksi. Lisäksi todistetaan, että jäsenvaltioita motivoi kriisinhallintakyvyn kehittämiseen myös Euroopan unionin koheesion lisääminen sekä unionin vaikutusvallan kasvattaminen globaalina toimijana. Tutkimustulokset osoittavat neofunktionalismin selittävän hyvin kriisinhallintakyvyn kehittymisen. Se selittää hyvin myös Euroopan unionin päätöksen käynnistää operaatio Artemis. Tutkimustulokset myös osoittavat, ettei EU halua erottaa puolustuspolitiikkaa taloudesta, johon se on läheisesti yhteydessä. Funktionalismin osalta tutkimustulokset osoittavat, ettei se sovellu erityisen hyvin selittämään Euroopan unionin kriisinhallintakyvyn kehittymistä. Myös realismin ja neorealismien, konstruktivismien sekä institutionalismin tarjoamat selitykset ovat puutteellisia eivätkä tarjoa yhtä uskottavaa vastausta tutkimuskysymykseen kuin neofunktionalismi.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords Euroopan unioni kriisinhallinta funktionalismi neofunktionalismi ulkopolitiikka turvallisuuspolitiikka puolustuspolitiikka hallinto Eurooppa			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			